

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணாய

112. திருப்பொற்சுண்ணம்

(ஆசிரியவிருத்தம்)

*பண் : நட்பாடை (நாட்டை)

திருச்சிற்றம்பலம்

*புண்ணியர் பூதியர் பூதநாதர் - என்னும் தேவாரப் பண்; திருவாசகம் திருப்பொற்சுண்ணத்தைத் தழுவியது.

Devaram

திரு ஆவூர்ப்பசுபதீச்சரம் (Sambandar)

புண்ணியர் பூதியர் பூதநாதர் புடைபடு வார்தம் மனத்தார்திங்கட்
கண்ணிய ரென்றென்று காதலாளர் கைதொழு தேத்த விருந்தவூராம்
விண்ணுயர் மானிகை மாடவீதி விரைகமழ் சோலை சுலாவியெங்கும்
பண்ணியல் பாடல றாதவாவூர்ப் பசுபதி யீச்சரம் பாடுநாவே.

திருப்பூவனூர்சென்று வணங்கிய திருஞானசம்பந்தர் , சிவனடியார்கள் பலர்
ஏத்தொலியெடுப்ப , மிகப்பழம்பதியாகிய ஆவூரையடைந்தார்கள் . பசுபதீச்சரத்தை
வணங்கி இப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்கள் .

Tiruvachagam

திருவாசகம்-திருப்பொற்சுண்ணம் (Manikavasagar)

முத்துநல் தாமம்பூ மாலை தூக்கி
முளைக்குடம் தூபம்நல் தீபம் வைம்மின்
சத்தியும் சோமியும் பார்மகனும்
நாமக னோடுபல் லாண்டி சைமின்
சித்தியுங் கௌரியும் பார்ப்பதியும்
கங்கையும் வந்து கவரி கொண்மின்
அத்தன்ஐ யாறன்அம் மாணைப் பாடி
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

ஆனந்தமனோலயம்

பொற்சுண்ணம் - பொன்போலும் பொடி; இது வண்ண உவமை. `பொன், அழகு` என்பாரும் உளர். `சுண்ணம்` என்பது, `சூர்ணம்` என்னும் ஆரியச் சொல்லின் திரிபு. அரிதாரம் முதலிய மணப் பொருள்கள் பலவற்றை உரலிலிட்டு இடித்த நறுமணப் பொடியே இங்குப் பொற்சுண்ணம் எனப்பட்டது. இதனை மகளிர் பலர் குழுமி இடிப்பர் என்பது, ``பலர்தொகுபு இடித்த தாதுகு சுண்ணத்தர்`` என்னும் அடிக்கு ``இடிக்க வல்லார் பலரும் திரண்டு இடித்த பூந்தாதுக்கள் போலப் பரக்கும் சுண்ணத்தை யுடையாரும்`` என நச்சினார்க்கினியர் உரைத்த உரையாலும் அறியப் படும். சுண்ணம் இடித்தல், தினைகுற்றுதல் முதலியவற்றைச் செய்யும் பொழுது பாடப்படும் பாட்டே, `வள்ளை` என்னும் உரற்பாட்டு. இது, மகளிரிடையே பல பொருள் பற்றி வருமாயினும் புலவர்கள் இதனை அகப்பாட்டுள் தலைவனைப் பற்றித் தலைவியும், தோழியும் பாடுவ தாகவும், புறப்பாட்டுள் பகைவரை வென்ற அரசனது புகழைப் பலரும் பாடுவதாகவும், பாடாண்பாட்டுள் பாட்டுடைத் தலைவனது இயல்பை அவன் மேற் காதல் கொண்டவள் பாடுவதாகவும் செய்வர். அவ்வகை களுள் இது, பாடாண்திணைக் கடவுள் வாழ்த்துப் பகுதி. அதனுள்ளும் கைக்கிளையாகாது ஐந்திணையேயாம். பாடாண் பாட்டு ஐந்திணை பற்றியும் வரும் என்பதனை, ``புரைதீர் காமம் புல்லிய

வகையினும்` என்றதனான் அறிக. தம் இயல்பின்படியே நச்சினார்க்கினியர்
இதற்கு வேறுரை உரைத்தாராயினும், உண்மை யுரையை உரையாசிரியர்
உரைத்திருத்தல் காண்க. மற்றும், ``மக்கள் நுதலிய`` ``புறத்திணை மருங்கின்``
என்னும் நூற்பாக்களையும் இங்கு உடன் நோக்கி உணர்க. `சுண்ணம்` என்பது
இங்கு அதனை இடிக்குங் காலத்துப் பாடும் பாட்டிற்கு ஆயிற்று.
ஐந்திணை வகைகளுள் இப்பகுதி, கற்பிடத்துப் பிரிவின் கண் பருவங்கண்டு
ஆற்றாளாய தலைமகளைத் தலைவர் வருவார் எனக் கூறி வற்புறுக்குந் தோழி
கூற்று. இதன்கண் அடிகள் இன்ப மேலீட்டினையே புலப்படுத்தருளுதலின்
இப்பகுதிக்கு, `ஆனந்த மனோலயம்`` எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். ஆனந்த
மனோலயம் - இன்பத்தால் உண்டாகிய உள்ள ஒடுக்கம்.
இதன் கண் உள்ள திருப்பாட்டுக்கள் எண் சீரடிகளாலாயவை. அச்சீர்களுள்
மூன்றாவதும் ஏழாவதும் முன்னைச் சீர்களோடு வெண்டளை வகையிற்
கண்ணுற்று இருவகை மாச்சீராகியும், நான்கா வதும் எட்டாவதும் தேமாவாகியும்
நிற்கும். எனினும், இவ்விரு மாச்சீர்களின் ஓசையை ஒரு விளங்காய்ச் சீர்
ஓராற்றால் தந்து நின்றலின், ஒரோவடியிடத்து எழுசீரும், அறுசீரும் நின்றல்
உளவாம். இதுபோலும் விருத்த யாப்பினுள் இங்ஙனம் சீர்கள் மயங்கி வருதல்
இயல்பாதலின் இம்மயக்கம் பற்றி இப்பாட்டுக்களில் எல்லாரும் எல்லா
அடிகளையும் அறுசீரான் இயன்றவையாகக் கூறுதல் பொருந் தாமையை, அவர்
காட்டும் சீர்களுள் நாலசைச் சீர் பயின்று வருதலான் அறிந்து கொள்க.
நாலசையின் ஆகும் சீர்களும் உள என நூல் செய்தோரும், அவை அருகி
வருமெனக் கொண்டதல்லது பயின்று வரும் எனக் கொள்ளாமை வெளிப்படை.
இது தில்லையில் அருளிச்செய்யப்பட்டதாகவே, பதிப்புக்களிற் காணப்படுகின்றது.
விருத்தப்பாக்களுள் இப்பகுதி சந்தமுடைத்தாதலின், இதனை முன்வைத்துக்
கோத்தனர்.

Ramana Sannidhi Murai

1675. ஓவியம் என்று உல கோர்வியக்க
உரலணி மின்கள் உயிர்கவரும்
காவியை உண்டகண் காரிகையிர்
காசணி மின்கள் உலக்கை எல்லாம்
மேவிய பண்ட நறுவிரைகள்
வேண்டிய மட்டு மிகமிகப்பெய்து
ஆவியை உண்வேங்கட ஆன்மநாதற்கு
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 1

1676. சத்தாகி எங்கும் தழைத்தபெரும்
தமனியப் பொன்செய் உரலகத்தே
சித்தாய் ஒளிர்கின்ற சித்தம்என்னும்
திண்ணிய வல்உலக் கைகள்ஓச்சித்
துத்தாய பேரின்பச் சுண்ணமணம்
தொல்லுலகு எங்கும் பரிமளிக்க
எத்தாலும் ஒப்பிலா வேங்கடேசற்கு
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 2

1677. மிச்சை யெனச்சொலு மேதினியும்
மெய்பொருள் அன்றிமற் றில்லையென்னக்
கச்சை விசித்தடி யார்இதய
கந்தித் தொடக்கறுக் கும்பெருமான்
விச்சை யெலாஞ்செய வல்லபிரான்
வித்தக வேங்கட வேதியற்குப்
பச்சை மயிலன்ன பாவைநல்லீர்
பைம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 3

1678. காண்டலு மேதன் கடைக்கனோக்கால்
கடிய வடவைக் கனற்பிழம்பால்
முண்ட பிறவிக் கடல்சுவற
முழ்கிக் கிடந்த உயிர்த்தொகையை
ஈண்டிக் கிடந்தவிட்டின்ப வெள்ளத்து
ஏற விடும்பத வேங்கடனும்
பாண்டிச் செழுந்தமிழ் வாணனுக்குப்
பைம்பொலஞ் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 4

1679. கண்ணும் கருத்துமே ஆயினார்க்குக்
கல்வியும் கேள்வியும் ஆயினார்க்குப்
பண்ணொடு பாட்டுமே ஆயினார்க்குப்
பானமும் அன்னமும் ஆயினார்க்கு
எண்ணொடு எழுத்துமே ஆயினார்க்கு

எவ்வெவை யும்தாமே ஆயினார்க்கு
விண்ணொடு மண்ணுமாம் வேங்கடற்கு
விளங்குபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 5

1680. தாக்கே இலாதுஎல்லாப் பூதமோடும்
தாக்குற்று நின்றநம் தம்பிராற்குப்
போக்கே வரத்தே இலாதபரி
பூன்றனும் புண்ணிய வேங்கடற்குளம்
வாக்கே குறிக்கொண்ட வண்ணெவிசேர்
மன்னவன் மாண்புகழ் பாடிப்பாடி
மாக்கேழ் மடவரல் மங்கைநல்லீர்
வண்பொலஞ் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 6

1681. ஊழி உலப்பினும் தான்உலவான்
உண்மைப் பெருந்திறம் பாடிப்பாடிக்
கேழில் பரஞ்ஜோதி மெய்யனது
கிளரொளி வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
வாழி ரமண மகிணனது
வரையில்பே ரின்பங்கள் பாடிப்பாடித்
தோழிமா ராம்பசுந் தோகைநல்லீர்
சுவணஞ்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 7

1682. ஓர்ப்பாலே நானொரென்று உள்ளத்தடத்து
உள்முழ்கித் தம்மெய் உசாவிழியால்
பார்ப்பாரே காணத் தகும்கண்மணிப்
பாவையாம் அன்னன் படிவம்பாடி
வேர்ப்பாலே காய்த்து வெடித்தபலா
வேரிச் சுளைவேங் கடன்தான்பாடி
ஊர்ப்பாலே நாய்க்கும் உதாரம்காட்டும்
உடையாற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 8

1683. பஞ்சன மாய்மனப் பாழ்அவியப்
பார்வேங் கடன்அருட் பாதம்பாடித்
தஞ்சனை ஆண்ட தலைவனுக்குள்
தலையாம் அவன்பாத பீடம்பாடி
உஞ்சன மாக்கி உடையகோவுக்கு
உற்றஎன் னுள்ளப்பொற் கோயில்பாடி
மஞ்சன மாகஎன் மாயநேயம்
மகிழ்வாற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 9

1684. மஞ்சனம் ஆடநம் மஞ்சனுக்கு
மறையின் முடிபாய மன்னனுக்குத்
தஞ்சமென் றோர்த்தாங்கும் தாளனுக்குத்
தயாபர வேங்கட தேவனுக்குஇன்று
உஞ்சன நாமென்று உளம்தளிர்க்க
உடம்பும் புளகித் துயிர்தழைக்கக்
*கஞ்சமென் மாமுகக் காரிகையீர்
கனகவொண் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 10

1685. கொங்கே நிறைந்த குழன்மடவீர்
 கோதை யொடுந்தேன் குழாங்களாடப்
 பொங்கேர் எழின்மார்பம் பூண்கள்ஆடப்
 பூங்கண் ஆனந்தபாஷ் பங்கள்ஆடப்
 எங்கே நினைப்பினும் ஏவரேனும்
 ஏனென்று அவர்க்குஅங்கு எதிர்ப்படும்ஒண்
 பங்கே ருகமுக வேங்கடற்குப்
 பைம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 11

1686. நேசம் பிரானொடும் ஆடஆட
 நெற்றிவெண் ணீற்றொடும் ஆடஆடப்
 பாசம் பிறரொடும் ஆடஆடப்
 பரங்கரு ணைளம்மோடு ஆடஆட
 வாசம் மலர்ப்பதத்து ஆடஆட
 வண்டராத் தொண்டரோம் ஆடஆடத்
 தேசன் சிவரம ணைசன்ஆடச்
 சிறந்தபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 12

1687. முந்தை வினைமுழுது ஓடஓட
 மோக விருள்கரந்து ஓடஓடச்
 சிந்தை மலமிரிந்து ஓடஓடத்
 தேக நினைவொழிந்து ஓடஓடச்
 சந்தை யினம்பிரிந்து ஓடஓடச்
 சாத்திரக் குப்பைகெட்டு ஓடஓட
 விந்தையின் ஆண்டுஅருள் வேங்கடற்கு
 வியன்பொலம் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 13

1688. நீதி நடுநிலை நிற்கநிற்க
 நிண்ணய ஞானநெஞ்ச ஊன்றஊன்ற
 நேதியால் இம்மட்டு மெய்ப்பொருளா
 நினைந்தவெல் லாம்பொய்யா நீங்கநீங்கச்
 சாதி மதம்தலை சாயச்சாயச்
 சாந்திநெஞ் சந்ததும் பத்ததும்ப
 வேதிய னாஆண்ட வேங்கடற்கு
 வீறுபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 14

1689. செம்மாண் அடியினை சேர்ந்தஎன்னைத்
 திருவருள் பாலித்துச் செங்கண்நோக்கால்
 சும்மா இருக்கென மோனமதால்
 சொல்லறச் சொல்லித் தொடக்கறுத்தான்
 மைம்மாயை யாம்கார் இருள்பிழம்பை
 மாய்க்குறு மார்த்தாண்ட வேங்கடவன்
 அம்மா அதிசயம் ஆடிப்பாடி
 அம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 15

1690. முத்தே நிகர்த்த முறுவநல்லீர்
 முகவிலா சத்தின்ளம் மோகமழித்து
 எத்தே வரும்தாழ் இணையடிளம்

இதயப் புலத்துஇறு கவ்இறுக
 வித்தாய் விளைத்தெம் குடிமுதலாய்
 மிடிமைதீர்த் தாள்விழி யேறுஉழவன்
 புத்தே ளிறைதிரு வேங்கடற்குப்
 பொன்திருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 16

1691. காமனைக் காய்ந்தவெம் கண்கதிரால்
 காமனை மாய்ந்தஎன் தன்கருத்துள்
 பாமறைச் சென்னியும் பார்த்தறியாப்
 பாதம் பயப்பயப் பாய்த்துஅருளி
 ஏமரு வாழ்க்கை எனக்குஅளித்த
 எம்பிரான் வேங்கட நாதன்ஆடப்
 பூமனை வாழும் பொறியனையீர்
 புதுப்பொலஞ் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 17

1692. கோனொடு தந்தைதாய் தெய்வமுமாம்
 குருவாய் எனக்குஅருள் வேங்கடனுக்கு
 யான்என தென்னும் இரண்டும்அவன்
 இணையடிக் கேபலி யாச்செலுத்தித்
 தேனொடு பால்போல் தெவிட்டல்அறத்
 தித்திக்கும் சீரடிச் சிந்தனையால்
 ஊனொடு உயிர்மறந்து ஓகையாகி
 ஒளிர்பொலஞ் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 18

1693. மலையாம் இலக்கை மறைத்துஉணர்வை
 மருட்டிய பொல்லா மயல்திறத்தால்
 தலேகால் அறியாது உலகிடைநான்
 தட்டுளுப் புப்பட்டுத் தத்தளித்த
 பலவா தனையும் பரிசுழியப்
 பார்ப்பாளை விட்டுஎந்தப் பாருலகும்
 இலகாமை காட்டிய வேங்கடனுக்கு
 இலகுபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 19

1694. நிசாமுகத் தான்மனத் தேநிகழ்ந்து
 நெஞ்சுரத் தின்வழிப் போக்கர்முன்னே
 பசேலெனப் பைம்பொழில் போற்பசப்பும்
 பாரிடத்தின் பகுவாய் நின்று என்னை
 விசாலவெண் பாற்கடல் வெண்ணிலாவை
 வென்ற விலாசக் கதிர்முகத்தால்
 வசிகரித்து ஆட்கொண்ட வேங்கடற்கு
 வண்ணப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 20

1695. முப்புடி யோடுதொந் தம்முனிந்த
 முனிவர னும்எவன் தாள்புழுதி
 மைப்படி வம்கொண்ட வன்மயக்க
 வலவைக்கோட் பட்டமாப் பீடையையான்
 பொய்ப்படிக்க கேபுலம் பாதவண்ணம்

பூதியாய் முற்றிலும் போக்கியதோ
மெய்ப்படி வஞ்சேர்அவ் வேங்கடற்கு
மேலாம்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 21

1696. கள்ளக் கசடற நாயினேனைக்
கடைக்கனோக் காய்அகங் கைப்புனலால்
தள்ளற்கு அரியமுத் தாபமாறத்
தாள்நாட்டித் தண்ணளி செய்தபிரான்
தெள்ளத் தெளிந்துசேர்ந் தார்உயிரைத்
திகழ்த்துமெய்ஞ் ஞானதேஜோ மயமாம்
வெள்ளப் பிரான்வேங் கடவன்ஆட
விளங்குபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 22

1697. ஊத்தை உடம்புக்குள் ளேனும்தூய
உள்ள மெனும்பேர் உரலகத்தே
மாத்தம்ப வேங்கட மன்னனுக்குளம்
மானாபி மான திரவியம்பெய்து
ஏத்தும் புகழாம்பல் காசணிந்த
ஏகாக் கிரவல் உலக்கையாலே
சோத்தெம் பிரான்எனச் சொல்லிச்சொல்லிச்
சுடரும்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 23

1698. தற்பத மென்னும் தயங்கொளிரே
தமனியப் பொன்செய் உரலகத்துச்
சொற்பத மாத்திர மாய்த்துலங்கும்
த்வம்பத மஞ்சள் நுறுநுறுங்க
அற்புத மாய அசிபதமாம்
உலக்கை அழகுறக் கைப்பிடித்தே
அற்பனை யாள்வேங்கட ஆன்ம நாதற்கு
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 24

1699. பூசனை ஒன்றும் புரிந்திடாப்பொய்ப்
பூலையனேன் தன்னையும் ஓர்பொருளாய்
பாச வினையைப் பறித்துநோக்கால்
பந்தனை தானறுத்து ஆண்டுகொண்டான்
வாசனை எல்லாம் நறுவிரையாப்
பெய்திட்டு வாசனை மாண்டவராய்த்
தேசனும் வேங்கட தேவனாடத்
தேசார்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 25

1700. உயலின் உளம்கொண்ட உத்தமர்பல்
லோர்கள் இருக்கவும் ஊத்தையேனை
மயலின் அடவல்லி மாயச்செற்று
மலர்க்கனாள் உண்மை புலப்படுத்துச்
செயலற நின்றமெய்ச் சின்மயமாச்
செறிந்திடச் செய்திரு வேங்கடற்குப்
புயலின் அறுங்குழல் கோதைநல்லிர்

புதுப்பொலஞ் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 26

1701. பள்ளத் தொழுகுநீர் ஓட்டம்என்னப்
பாதத் தொழுகுமெய்ப் பக்தியினார்
எள்ளத் தகாதவர் பற்பலர்முன்
இருக்கிக் குக்கலைத் தன்கருணை
வெள்ளத் தழுத்தி வினைகடிந்த
வேங்கட நாத விநோதனாடப்
புள்ஒத்து எழுங்குரல் பூவைநல்லீர்
புதுப்பொலஞ் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 27

1702. தெங்கும் கழுகும் திரள்பொழிலும்
செழிவய லுஞ்சேர் சுழியலினின்று
எங்கும் பரந்தெழும் இன்பவெள்ளத்து
இந்த விழிசின நாயினேனை
முங்கும் படிக்கு முழுக்கருணை
முழ்த்து முழுமுதல் வேங்கடன்சீர்
பொங்குங் குழன்மட வீரகன்போற்றிப்
புதுப்பொலஞ் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 28

1703. வாட்கொண்ட வாள்விழி மங்கைநல்லீர்
வம்மினோ வந்துடன் வாழ்த்துமினோ
தாட்கொண்ட சிந்தைய ராய்அடியார்
தாழ்வறச் செய்தவம் செய்துநிற்க
நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி
நன்னெறி காட்டியிந் நாயினேனை
ஆட்கொண்ட வேங்கட ஆன்மநாதற்கு
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 29

1704. போதனை இன்றிச் சிறுமையின்மெய்ப்
போதம் புலப்படப் பெற்றவற்குச்
சாதனை யின்றித்தன் சந்நிதியால்
சமாதிசா திப்பித் தருள்பவற்கு
வாதனை யற்றநிர் வாதனையால்
வயப்படுத்து என்னைமுன்பு ஆண்டவற்கு
வேதனை யற்றநம் வேங்கடற்கு
விளங்குபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 30

1705. பொதுவினில் வாழ்தரும் புண்ணியற்குப்
புத்தமு தூறுந்தன் பொன்னடிவாய்
மதுகர மாஇந்த மண்டுகத்தை
மாற்றிய வேங்கட மாயனுக்கு
முதுவருள் எல்லாம் முதியவற்கு
முன்னும் இளைஞரு ளும்இளையோற்கு
இதுவது வாச்செயும் எம்பெருமாற்கு
இனியபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 31

1706. வாட்டிய தாப வகைகள்அற
 வறும்பா மூலகமா மையல்அற
 வீட்டியல் எண்ணித்தன் வித்தகத்தாள்
 விமலநீ ராடாது பைம்புனல்போல்
 காட்டிய கானல்வாய் ஆடினேனைக்
 கனிந்து தனதுகண் ணோக்கமுதால்
 ஆட்டிய அற்புத வேங்கடவற்கு
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 32

1707. கூறு படுமிக் குவலயத்தில்
 குமரிபா கீரதி யாதியபல்
 ஆறு கடல்முத லாயபன்னீர்
 ஆடின லும்அகம் தூய்மையாமோ
 ஊறு படும்புறத் தூய்மைபாழா
 வொழிய அகந்தூய்மை வாய்மையாலே
 வீறு படக்காட்டும் வேங்கடற்கே
 வீறுபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 33

1708. தெருவத்து நாயைத் திகழ்வுறச்சீர்
 திருத்திப் பணிகொண்ட ஸ்ரீ ரமண
 குருபக்தி யாலே குதுகலித்துக்
 குழாம்படக் கூடிக் குணங்கொண்டாடிப்
 பரவஸ்து வாஞ்சிவ பாக்கியத்தைப்
 பாடிப் பரவிப் பரசுகஞ்செய்
 பரபக்தி யாலே பரவசமாய்ப்
 பரிமளச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 34

திருச்சிற்றம்பலம்

*கஞ்சமென் மாமுக - தாமரை போன்ற மென்மையும் மேன்மையும் கொண்ட முகம்.